

Arrest

nr. 265 989 van 22 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. Verzoeker verklaart geboren te zijn in 1981. Verzoekster verklaart geboren te zijn in 1976.

Verzoekers verklaren het Rijk te zijn binnengekomen op 28 oktober 2019. Op 31 oktober 2019 dienen verzoekers een verzoek om internationale bescherming in.

Op 18 november 2020 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op 20 januari 2021 wordt verzoekster gehoord op het CGVS.

Op 20 maart 2020 nam de commissaris-generaal ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 3 september 2020 vernietigde de Raad deze weigeringsbeslissingen.

Op 25 februari 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van beide verzoekers een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

1.2. Ten aanzien van verzoeker:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van El Salvador te bezitten, christen te zijn en afkomstig te zijn uit de gemeente Mejicanos van de El Salvadoraanse hoofdstad San Salvador.

Sinds mei 2015 woonde u samen met uw partner, Mevrouw KIMDJ (verzoekster) en haar kinderen uit een vorige relatie. Jullie woonden samen in een appartement in de wijk Atlacatl van de hoofdstad San Salvador, gedomineerd door bende 18. U werkte als bediende supervisor in een tankstation en uw partner werkte voor een immobiliënkantoor.

In januari 2019 begon de oudste zoon A. van uw partner zijn eerste jaar op de school "Instituto Nacional General Francisco Menendez (INFRAMEN)", gelegen nabij jullie woning, terwijl haar jongere zoon J. naar een andere school in de buurt ging. Op 15 juli 2019 zag A. op school tijdens de middagpauze enkele leerlingen van een hoger jaar een pakketje met vermoedelijk drugs manipuleren. Ze vroegen aan A. wat hij gezien had en die zei hen dat hij niets gezien had en dat het hem niet interesseerde. Ze dreigden hem te vermoorden indien hij getuigenis zou afleggen. A. werd geduwd en geslagen, waarbij zijn bril kapot viel. Nadien bleven ze A. op school pesten en intimideren. Ze vroegen hem lid te worden van hun bende (18) en voor hen in zijn rugzak illegale zaken (drugs of wapens of drank) de school binnen te smokkelen. De bewakers aan de ingang van de school controleerden A. immers zelden, omdat hij een goede en brave leerling was. A. weigerde in te gaan op voornoemde verzoeken van voornoemde medeleerlingen en bendeleden. A. vertelde jullie dat hij de pesterijen niet meer kon verdragen, waarop jullie besloten om A. en zijn broer J. vanaf 2 september 2019 van school te halen / uit te schrijven. J. ging naar een school vlakbij en werd onrechtstreeks ook bedreigd omdat voornoemde bendeleden tegen A. hadden verklaard dat ze wisten dat hij samen met zijn broer de weg van huis naar school en terug afstapten en dat ze zijn broer zouden vermoorden als A. hen niet gehoorzaamde.

Op 27 september 2019, kwamen twee jongeren - andere onbekende bendeleden - bij jullie thuis op zoek naar A. . U was toen niet thuis. Ze vroegen aan uw partner, die de deur open deed, waarom A. niet meer naar school kwam. Uw partner ging A. halen, waarop hij door het deurgat keek en tegen zijn moeder zei dat het geen vrienden van hem waren maar bendeleden uit zijn (voormalige) school. Uw partner vertelde tegen de jongeren dat A. niet thuis was. De jongeren zeiden haar dat ze wisten dat hij wel thuis was en dat hij zich geen zorgen moest maken maar dat ze even met hem wilden praten. Toen uw partner hen zei dat A. echt niet thuis was, verklaarden de jongeren dat A. best zijn mond houdt en niet naar de politie stapt, anders zouden ze hem en de hele familie afmaken. Ze waarschuwden haar op te letten, dat ze jullie in de gaten hielden en dat jullie gemarkeerd waren. Daarna vertrokken ze en vertelde uw partner u wat er was gebeurd. Jullie besloten te verhuizen en trokken in bij uw zus in Mejicanos waar u vroeger woonde. Jullie konden daar echter niet blijven omdat die wijk ook gecontroleerd werd door bende 18, waarop jullie besloten jullie land te verlaten.

Op 14 oktober 2019 ging uw partner bij de politie in het centrum van San Salvador aangifte doen van voornoemde bedreigingen door bendeleden.

Jullie verlieten El Salvador legaal met jullie paspoorten op 27 oktober 2019 per vliegtuig vanuit de luchthaven van San Salvador en kwamen de volgende dag via Madrid (Spanje) toe in België. Op 31 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Nadat jullie jullie land hadden verlaten, vernamen jullie van jullie buurvrouw dat men nog enkele keren naar A. is komen vragen. Uw partner vermoedt dat leden van bende 18 ook de oudere zus van A. – Ad. , die met haar lesbische partner apart woonde in jullie buurt maar vanaf april 2020 ging wonen bij haar biologische vader JM in de wijk San Carlos van San Salvador stad - viseren, aangezien voornoemde biologische vader van Ad. op 21 december 2020 werd vermoord op straat recht tegenover zijn flatgebouw.

Jullie legden de volgende documenten neer ter staving van jullie identiteit en relaas: Jullie identiteitskaarten, jullie paspoorten alsook deze van uw twee stiefzonen, een studentenkaart van uw stiefzoon A. , een PV dd. 14.10.2019 van de politie van San Salvador betreffende de klacht van uw

partner, een foto van een studente van de school van zoon A. , een overlijdensakte van de biologische vader van uw stiefdochter, een foto van voornoemde overledene en van zijn doodskist, een internetartikel over het overlijden van JEMA, een foto van een lijk op straat, foto's van uw stiefdochter en wijlen haar vader. Jullie legden ook de volgende persartikels over algemene gebeurtenissen in jullie land van herkomst voor: een artikel zonder datum over de aanhouding door de politie van een tiental studenten van de Instituto Nacional General Francisco Menendez INFRAMEN (waar zoon A. school liep) omdat ze onder meer stenen smokkelden in hun rugzak en gelinkt zijn met bendes; een artikel zonder datum over de aanhouding door de politie van een vader en zoon omwille van bezit/verbruik van marihuana nabij de Instituto Nacional General Francisco Menendez (INFRAMEN) te Atlacatl, San Salvador; een artikel dd. 21.06.2010 en bijkomende artikels zonder datum over de aanval in Mejicanos (wijk of gemeente van herkomst van verzoeker) van bendeleden op een minibus die in brand werd gestoken en waarbij 15 passagiers werden gedood; een artikel dd. 05.10.2018 over de moord door bendeleden op een politieagent die ervoor zorgde dat bendeleden werden opgepakt omdat ze in 2010 een minibus in Mejicanos in brand staken en daarbij 17 dodelijke slachtoffers maakten; een artikel dd. 22.07.2019 en bijkomend artikels zonder datum over de infiltratie van bendeleden bij de politie en veiligheidsdienst; een artikel over een moord door een bende van een man in een tankstation te Sant Anna en over de ontvoering door een bende van buspassagiers te Santa Anna; een artikel over 235.000 personen in El Salvador die in 2017-2018 hun huis verlieten wegens geweld door criminele bendes en de politie; een artikel over personen in El Salvador die verdwenen en een Nederlandse vertaling met statistieken over moorden en verdwijningen in El Salvador. Jullie legden ook een artikel van MO, getiteld "België gooit deur dicht voor asielzoekers uit El Salvador" neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

U en uw partner baseren jullie verzoek om internationale bescherming op bedreigingen door medeleerlingen van jullie zoon A. omdat hij op zijn school getuige was van hun illegale praktijken en omdat hij nadien weigerde met hun bende 18 samen te werken door illegale dingen via zijn rugzak de school binnen te smokkelen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 7-8; Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster dd. 20.01.2021, p. 5-7). Hieraan kan

echter geen geloof worden gehecht, aangezien jullie verklaringen hieromtrent vaag, incoherent en onaannemelijk zijn.

Vooreerst legden u en uw partner uiterst vage en incoherente verklaringen af betreffende hetgeen waarvan jullie zoon A. zou zijn getuige geweest op school of nog de aanleiding van jullie beweerde vrees voor vervolging door bende 18 en jullie vluchtmotief. Jullie verklaarden dat jullie zoon A. op school tijdens de middagpauze nabij de toiletten enkele leerlingen van een hoger jaar iets zag doen met een doosje, pakje of pakketje. Jullie verklaarden dat A. voornoemde (mede)leerlingen (bendeleden) zag toen ze een pakje “transporteerden” of “aan elkaar doorgaven” of “verstoppen” of “verhandelden”. Op de Dienst Vreemdelingenzaken liet u noteren dat A. op school jongens zag een doosje transporteren, terwijl uw partner sprak van een pakketje marihuana (Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 30.01.2020). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat A. op school ervan getuige was dat enkele oudere leerlingen van een andere klas (hogere klassen) een illegaal pakketje aan elkaar doorgaven (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 7-8). Gevraagd wat in voornoemd pakketje zat waarmee A. die jongens op school zag en wat ze aan het doen waren, verklaarde u dat u aanneemt dat ze een illegaal pakket aan het vervoeren en verstoppen waren; dat als het drugs of wapens waren, ze die dan ergens in de school aan het verstoppen waren; dat ze later aan A. vroegen om illegale dingen zoals drugs of wapens of drank in zijn rugzak de school binnen te smokkelen, dat in scholen veel drugs wordt verhandeld, vooral het goedkopere marihuana (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 7 en 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van uw partner, verklaarde zij dat uw zoon A. op school heeft gezien dat leerlingen (en tevens leden) van bende 18 een soort illegaal pakje of pakket aan het verhandelen waren en dat ze A. later vroegen drugs en wapens de school binnen te smokkelen, dat A. nooit heeft gezien wat er in het pakje zat, maar wel veronderstelde dat het om drugs ging (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster dd. 20.01.2021, p. 5, 10 en 16). In het voorgelegde PV dd. 14.10.2019 van de politie van San Salvador met de aangifte van uw partner is sprake van een “pakketje doorgeven” (drie maanden eerder op 15 juli 2019) en “daarna vroegen ze hem om gunsten, het binnensmokkelen van pakketjes marihuana of messen op school”. Uit het voorgaande kan besloten worden dat jullie zoon A. zelf kennelijk niet zag wat er precies in het pakketje zat en wat er precies mee gedaan werd; dat jullie hieromtrent enkel kunnen speculeren.

Bovendien legden jullie uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen af betreffende de identiteit van de medeleerlingen van A. en tevens zagezegde bendeleden die hem op school bedreigden vanaf juli 2019 en nadien wilden rekruteren, evenals betreffende de jongeren die A. thuis zochten en uw partner bedreigden in september 2019. Het is onaannemelijk dat jullie via A. de identiteit van jullie voornoemde vervolgers geheel niet kennen, terwijl A. van januari tot september 2019 met hen op dezelfde school zat en vanaf juli 2019 regelmatig door hen werd bedreigd en zelfs werd gevraagd om hun bende te vervoegen. U verklaarde hun identiteit en herkomst niet te kennen, dat het leerlingen van hogere klassen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Gevraagd of dezelfde personen A. op school bedreigden als thuis in aanwezigheid van uw partner, antwoordden u alsook uw partner dat het niet dezelfde personen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9; Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 9). Gevraagd of A. die personen kende, antwoordde u te denken van niet, dat het zijn eerste jaar op die school was, dat hij ze misschien wel kende van zien en dat het ging om bendeleden omdat ze bepaalde losse kleding droegen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Uw partner verklaarde dat jullie en A. voornoemde personen niet kende, dat het scholieren waren uit hogere jaren en dus niet uit het eerste jaar waarin A. zat, dat A. hen heel goed wist te herkennen als bendeleden aan hun kledij en haartooi, dat A. altijd erg kieskeurig was geweest qua vriendschappen en op school geen echte vrienden had maar netjes naar de les ging en bleef met de klasgenoten in zijn klas, dat hij nooit contact had met oudere scholieren, dat hij die oudere leerlingen die hem aanvielen dan ook alleen kende van zien (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 8-9). Gevraagd of iedereen op de school van A. bepaalde leerlingen dan kon herkennen als bendeleden aan de hand van hun kledij, wijzigde uw partner haar verklaringen en stelde ze dat dit niet kon omdat leerlingen op school een uniform dragen maar dat haar zoon A. hen toch herkende als delinquenten aangezien ze zich tegenover hem geïdentificeerd hadden als leden van bende 18 die hem zelfs vroegen om lid te worden van hun bende en voor hen wapens en drugs te smokkelen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 9). Uw partner bevestigde dan weer dat zij tijdens haar aangifte bij de politie de daders en tevens bendeleden niet kon identificeren, wel dat er drugs en wapenhandel plaatsvond op die school (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Gevraagd hoe het komt dat A. de identiteit van die medeleerlingen op zijn school en tevens bendeleden niet kent, hoewel hij vaak en maandenlang door hen werd benaderd, antwoordde uw partner: “Simpelweg omdat ze hun namen nooit gezegd hebben. Ze beschermen hun identiteit enorm, omdat het delinquenten zijn. En mijn zoon ging op zijn beurt aan hen niet vragen wie ze zijn. Zo werkt het niet. Bendeleden of criminelen zijn vaak ook alleen bekend onder hun bijnaam, niet hun echte

naam.” (NPO verzoekster, p. 17-18). Geconfronteerd met het gegeven dat hun namen toch bekend moeten zijn in de gehele school van A. , antwoordde uw partner: “Ik denk van wel. Maar mijn zoon liet zich met niemand in. Hij praatte enkel met één vriendje. En zoals ik al zei, tijdens de speelplaats bleef hij binnen. (...) Mijn Zoon vroeg nooit de namen van die jongens. Anders, indien hij zou hebben geprobeerd hun namen te achterhalen, zou dat voor extra problemen hebben gezorgd.”(NPO verzoekster, p. 17-18). Deze laatste verklaringen overtuigen niet en kunnen niet verhullen dat het onaannemelijk blijft dat jullie zodanig in het ongewisse blijven over zagezegde bendeleden die jullie dreigen te vervolgen.

Daarenboven legden jullie incoherente verklaringen af over het incident met de twee jongeren en zagezegde bendeleden die A. thuis zochten en uw partner bedreigden op 27 september 2019. Vooreerst valt op dat uw partner op de DVZ dit incident situeerde twee weken in plaats van drie weken nadat ze haar zonen op 2 september 2019 van school had gehaald (Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 30.01.2020). Met betrekking tot de gebeurtenissen, verklaarde u dat u toen niet thuis was, maar stelde dat twee jongeren bij jullie thuis kwamen op zoek naar A. ; dat ze aan uw partner, die de deur open deed, vroegen waarom A. niet meer naar school kwam; dat uw partner haar zoon A. ging halen, waarna hij door het deurgat keek en tegen zijn moeder zei dat het geen vrienden van hem waren maar bendeleden uit zijn (voormalige) school; dat uw partner tegen de jongeren vertelde dat A. niet thuis was; dat de jongeren haar zeiden dat ze wisten dat A. wel thuis was en dat hij zich geen zorgen moest maken maar dat ze even met hem wilden praten; dat uw partner aan hen zei dat A. echt niet thuis was, waarop de jongeren verklaarden: “ok, hij (A.) komt niet naar buiten, maar zeg hem dat hij best zijn mond houdt en niet naar de politie stapt”; anders zouden ze hem en de hele familie afmaken (NPO verzoeker, p. 7-8). Uw partner verklaarde in dit verband dan weer het volgende: [Ik keek eerst in het spionnetje (kijkgaatje) van de voordeur. Dat is een gewoonte bij ons in El Salvador. Ik zag onbekenden en deed wel de deur open. Ze vroegen waar A. was en zeiden dat ze vrienden van hem waren; ze vroegen ons waarom hij niet meer naar school kwam. Ze zeiden dat ze wisten dat hij thuis was. Ik zei hen “ een klein ogenblikje aub”. Ik ging naar mijn zoon en zei hem dat er twee jongens waren die beweren twee vrienden te zijn van hem. A. keek door het oog van de deur en zei: “Nee, dat zijn mijn vrienden niet, het zijn bendeleden. Zeg vooral niets.” Ik zei aan de jongens dat mijn zoon A. niet thuis was. Ze zeiden me letterlijk: “Als je je mond open doet over ons bij de politie, gaan we jullie hele familie vermoorden. We houden jullie goed in het oog.” Ik deed de deur dicht en vertelde aan mijn zoon A. wat ze hadden gezegd.] (NPO verzoekster, p. 6). Naast het onwaarschijnlijke gegeven dat jullie de identiteit van jullie beweerde vervolgers niet nader kunnen preciseren, valt op basis van voorgaande verklaringen niet te rijmen dat enerzijds uw partner de huisdeur opende voor jullie vervolgers en hen kennelijk binnenliet en anderzijds dat uw partner A. ging halen om door het kijkgat van de voordeur naar de hem zoekende jongeren te kijken en te besluiten dat het andere bendeleden en medeleerlingen uit zijn school waren zonder hun identiteit te kennen.

Bovendien bleek het onhoudbaar voor jullie om vol te houden dat er een verband was tussen de jongeren die A. op school lastig vielen en de jongeren die hem nadien thuis zouden hebben gezocht, wat evenmin strookt met een doorleefd relaas. Gevraagd aan uw partner welke twee jongens haar thuis kwamen bedreigen, verklaarde ze dat het zeker niet dezelfde personen waren die A. op school bedreigd hadden, dat A. hen nog nooit had gezien, maar omdat de bendeleden zeer goed georganiseerd zijn en met elkaar communiceren ging A. ervan uit dat het vrienden van die anderen moeten geweest zijn, ook omdat ze herkenbaar waren aan het type kledij.” (NPO verzoekster, p. 9). Op de DVZ sprak u telkens over “die jongens” (Vragenlijst van het CGVS, ingevuld door de DVZ dd. 30.01.2000), terwijl u op het CGVS verklaarde dat het niet dezelfde personen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Gevraagd wat het verband is tussen de daders die A. op school lastig vielen in juli 2019 en de andere personen die uw partner thuis bedreigden op 27 september 2019, verklaarde u: “Die personen zeiden dat ze met A. op school zaten en dus denk ik dat ze naar ons thuis kwamen uit vrees dat A. hen zou aangeven bij politie (NPO verzoeker, p. 11-12). Voorgaande wisselende verklaringen zijn niet geloofwaardig.

Overigens komt het door jullie voorgelegde PV dd. 14.10.2019 van de politie van San Salvador met aangifte/klacht van uw partner (verzoekster) gesolliciteerd voor. Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie aanvankelijk geen aangifte bij de politie durfden te doen uit angst voor de bende en wantrouwen tegenover de politie, dat jullie vervolgers (bendeleden) jullie - A. op school reeds vanaf 15 juli 2019 en uw partner thuis op 27 september 2019 – er uitdrukkelijk op wezen dat ze jullie allemaal zouden doden indien jullie een dergelijke aangifte zouden doen, waarna jullie echter alsnog besloten aangifte bij de politie te doen (over feiten vanaf 15 juli 2019 of nog drie maanden eerder) en het onderzoek niet af te wachten maar twee weken later jullie land te ontvluchten. U verklaarde in dit verband dat er veel drugs wordt verhandeld in scholen en dat men hiervan geen aangifte doet bij de politie omwille van wantrouwen tegenover de overheid omdat de politie samenwerkt met bendes; dat uw partner uiteindelijk wel aangifte deed bij de politie op 14 oktober 2019 zonder de identiteit van de daders te kunnen

preciseren, enkel dat het om jongeren ging die er als bendeleden uitzagen en die jullie bedreigden (NPO verzoeker, p. 10-11). Gevraagd wat jullie hoopten met die (late en vage) aangifte te bereiken, antwoordde u te hopen op een onderzoek door de politie maar niet te weten of er een politieonderzoek is geweest – u denkt van niet - omdat jullie naar België zijn gekomen (NPO verzoeker, p. 10-11). Gevraagd waarom de aangifte pas op 14 oktober 2019 werd gedaan, antwoordde u dat jullie bang waren maar uiteindelijk de moed hadden gevonden om het te doen (NPO verzoeker, p. 11). U had verder geen plausibele verklaring voor het feit dat jullie alsnog aangifte deden bij de politie tegen bendeleden terwijl bendeleden A. op school en uw partner thuis uitgerekend hadden gewaarschuwd om geen aangifte te doen, waardoor jullie aangifte neerkwam op het vragen om problemen in plaats van ze te vermijden; u stelde enkel dat het probleem was dat jullie in die wijken woonden en A. uit school was gehaald omwille van het risico op represailles (NPO verzoeker, p. 14-15). Uw partner (verzoekster) verklaarde in dit verband: "Ik zei dat we een klacht moesten indienen bij de politie, dat het belangrijk was dat het onderzocht werd, dat er wel degelijk drugs in de school wordt verhandeld. Het was ook van belang klacht neer te leggen omdat als we naar België kwamen en de waarheid vertellen dit gestaafd kon worden met officiële schriftelijke documenten. Ik wilde een bewijs bij aankomst in België dat we wel degelijk kwamen omwille van een groot probleem (NPO verzoekster, p. 7). Uw partner kon verder evenmin verklaren wat het nut is van een dergelijke aangifte zonder de identiteit van de daders te kennen of nog wat de politie met een dergelijke aangifte/klacht kan doen (NPO CGVS verzoekster, p. 18).

Verder legden jullie tegenstrijdige verklaringen af betreffende de wijk waar jullie beweerdelijk onderdoken. U verklaarde dat jullie na de bedreigingen door leden van bende 18 in jullie woonwijk Atlacatl onderdoken bij uw zus in de wijk Mejicanos (waar u vroeger zelf woonde) maar dat jullie daar niet konden blijven aangezien die wijk ook gecontroleerd werd door bende 18 (NPO CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 5-6). Uw partner liet daarentegen aanvankelijk noteren op de DVZ dat jullie bij haar schoonzus in Mejicanos niet konden blijven omdat die wijk onder controle was van een andere bende MS (Vragenlijst CGVS verzoekster, ingevuld op de DVZ dd. 30.01.2020), maar wijzigde haar verklaringen later door op het CGVS herhaaldelijk te benadrukken dat de wijk Mejicanos onder controle was van bende 18 en dat het voor jullie geen optie was om naar een andere zone te gaan onder controle van de andere bende MS (NPO CGVS verzoekster dd. 01.2021, p. 6-7, 20). Het voorgaande ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Verder uitte uw partner haar vrees dat dezelfde leden van bende 18 die A. zoeken sinds jullie vertrek haar dochter viseren en diens biologische vader JM hebben vermoord in december 2020 (NPO verzoekster, p. 8, 11-12). De in dit verband door jullie voorgelegde documenten bevatten echter geen uitsluitel over het motief voor het overlijden van voornoemde JM. Gevraagd wat het verband zou kunnen zijn tussen jullie eerdere problemen met bende 18 en het overlijden van de biologische vader van uw dochter, verklaarde uw partner geen bewijs hiervan te hebben maar te denken dat het dezelfde delinquenten moeten zijn die op zoek waren naar A. en die na jullie vertrek op zoek zijn naar haar dochter omwille van de manier waarop J. is vermoord door onbekenden maar op een wijze zoals bendeleden doen (NPO verzoekster, p. 12). Het gaat hier echter om blote beweringen en speculatie die niet wegneemt dat jullie ingeroepen vervolgingsfeiten met bende 18 niet geloofwaardig zijn.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging door bende 18. Dit relaas kan dan ook niet langer de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van een statuut van internationale bescherming.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episo_de_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door jullie voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen. Jullie identiteitskaarten, paspoorten en de studentenkaart van A. betreffen jullie identiteit en de school waar A. studeerde, hetgeen momenteel niet betwist wordt. Het voorgelegde PV dd. 14.10.2019 van de politie van San Salvador bevat jullie persoonlijke verklaringen en werd hierboven reeds besproken; het dient slechts ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas, dat niet aanwezig is. Éénieder kan een dergelijk document laten opstellen zonder dat de beweerde problemen werkelijk hebben plaatsgevonden. De documenten met betrekking tot (uw dochter en diens biologische vader) JEMA bevatten zoals gezegd geen uitsluitel over het motief voor zijn overlijden. De voorgelegde persartikels betreffen slechts algemene gebeurtenissen in regio en land van herkomst. Het artikel van MO, getiteld "België gooit deur dicht voor asielzoekers uit El Salvador" betreft evenmin jullie persoonlijk relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Ten aanzien van verzoekster :

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van El Salvador te bezitten, christen te zijn en afkomstig te zijn uit de El Salvadoraanse hoofdstad San Salvador.

Sinds mei 2015 woonde u samen met uw partner, de Heer GRGE (verzoeker) en uw kinderen uit een vorige relatie, in een appartement in de wijk Atlacatl van de hoofdstad San Salvador, gedomineerd door bende 18. U werkte voor een immobielkantoor en uw partner werkte als bediende supervisor in een tankstation.

In januari 2019 begon uw oudste zoon A. zijn eerste jaar op de school "Instituto Nacional General Francisco Menendez (INFRAMEN)", gelegen nabij jullie woning, terwijl uw jongere zoon J. naar een andere school in de buurt ging. Op 15 juli 2019 zag A. op school tijdens de middagpauze enkele leerlingen van een hoger jaar een pakketje met vermoedelijk drugs manipuleren. Ze vroegen aan A. wat hij gezien had en die zei hen dat hij niets gezien had en dat het hem niet interesseerde. Ze dreigden hem te vermoorden indien hij getuigenis zou afleggen. A. werd geduwd en geslagen, waarbij zijn bril kapot viel. Nadien bleven ze A. op school pesten en intimideren. Ze vroegen aan A. om lid te worden van bende 18 en voor hen in zijn rugzak drugs of wapens de school binnen te smokkelen. De bewakers aan de ingang van de school controleerden A. immers niet omdat hij een goede en brave leerling was. A. weigerde in te gaan op voornoemde verzoeken van voornoemde medeleerlingen en bendeleden. A. vertelde jullie dat hij de pesterijen niet meer kon verdragen, waarop jullie besloten om A. en zijn broer J. vanaf 2 september 2019 van school te halen / uit te schrijven. J. ging naar een school vlakbij en werd onrechtstreeks ook bedreigd omdat voornoemde bendeleden tegen A. hadden verklaard dat ze wisten dat hij samen met zijn broer de weg van huis naar school en terug afstapten en dat ze zijn broer zouden vermoorden als A. hen niet gehoorzaamde.

Op 27 september 2019, kwamen twee jongeren - andere onbekende bendeleden - bij jullie thuis op zoek naar A. . U deed de deur open en ze vroegen u waarom A. niet meer naar school kwam. U ging A. halen, waarop hij door het deurgat keek en tegen u zei dat het geen vrienden van hem waren maar bendeleden. U vertelde tegen de jongeren dat A. niet thuis was. De jongeren verklaarden "Als je je mond open doet over ons bij de politie, gaan we jullie hele familie vermoorden. We houden jullie goed in het oog." U deed de deur dicht en vertelde aan uw zoon A. wat ze hadden gezegd. Jullie besloten te verhuizen en trokken in bij uw schoonzus in de wijk Mejicanos waar uw partner vroeger woonde. Jullie konden daar echter niet blijven omdat die wijk ook gecontroleerd wordt door bende 18, waarop jullie besloten jullie land te verlaten.

Op 14 oktober 2019 ging u bij de politie in het centrum van San Salvador aangifte doen van voornoemde bedreigingen door bendeleden.

Jullie verlieten El Salvador legaal met jullie paspoorten op 27 oktober 2019 per vliegtuig vanuit de luchthaven van San Salvador en kwamen de volgende dag via Madrid (Spanje) toe in België. Op 31 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Nadat jullie jullie land hadden verlaten, vernamen jullie van jullie voormalige buurvrouw in Atlacatl dat men nog enkele keren naar A. is komen vragen. U vermoedt dat leden van bende 18 ook uw dochter Ad. - die met haar partner apart woonde in jullie buurt maar vanaf april 2020 ging wonen bij haar biologische vader JM in de wijk San Carlos van San Salvador stad - viseren, aangezien voornoemde biologische vader van Ad. op 21 december 2020 werd vermoord op straat recht tegenover zijn flatgebouw.

Jullie legden de volgende documenten neer ter staving van jullie identiteit en relaas: Jullie identiteitskaarten, jullie paspoorten alsook deze van uw zonen, een studentenkaart van uw zoon A. , een PV dd. 14.10.2019 van de politie van San Salvador betreffende uw aangifte/klacht, een foto van een studente van de school van uw zoon A. , een overlijdensakte van de biologische vader van uw dochter, een foto van voornoemde overledene en van zijn doodskist, een internetartikel over het overlijden van JEMA, een foto van een lijk op straat, foto's van uw dochter en wijlen haar vader. Jullie legden ook de volgende persartikels over algemene gebeurtenissen in jullie land van herkomst voor: een artikel zonder datum over de aanhouding door de politie van een tiental studenten van de Instituto Nacional General Francisco Menendez INFRAMEN (waar uw zoon A. school liep) omdat ze onder meer stenen smokkelden in hun rugzak en gelinkt zijn met bendes; een artikel zonder datum over de aanhouding door de politie van een vader en zoon omwille van bezit/verbruik van marihuana nabij de Instituto Nacional General Francisco Menendez (INFRAMEN) te Atlacatl, San Salvador; een artikel dd. 21.06.2010 en bijkomende artikels zonder datum over de aanval in Mejicanos (wijk of gemeente van herkomst van verzoeker) van bendeleden op een minibus die in brand werd gestoken en waarbij 15 passagiers werden gedood; een artikel dd. 05.10.2018 over de moord door bendeleden op een politieagent die ervoor zorgde dat bendeleden werden opgepakt omdat ze in 2010 een minibus in Mejicanos in brand staken en daarbij 17 dodelijke slachtoffers maakten; een artikel dd. 22.07.2019 en bijkomend artikels zonder datum over de infiltratie van bendeleden bij de politie en veiligheidsdienst; een artikel over een moord door een bende van een man in een tankstation te Sant Anna en over de ontvoering door een bende van buspassagiers te Santa Anna; een artikel over 235.000 personen in El Salvador die in 2017-2018 hun huis verlieten wegens geweld door criminele bendes en de politie; een artikel over personen in El Salvador die verdwenen en een Nederlandse vertaling met statistieken over moorden en verdwijningen in El Salvador. Jullie legden ook een artikel van MO, getiteld "België gooit deur dicht voor asielzoekers uit El Salvador" neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de

groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

U en uw partner baseren jullie verzoek om internationale bescherming op bedreigingen door medeleerlingen van jullie zoon A. omdat hij op zijn school getuige was van hun illegale praktijken en omdat hij nadien weigerde met hun bende 18 samen te werken door illegale dingen via zijn rugzak de school binnen te smokkelen (Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 7-8; Notities van het Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster dd. 20.01.2021, p. 5-7). Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht, aangezien jullie verklaringen hieromtrent vaag, incoherent en onaannemelijk zijn.

Vooreerst legden u en uw partner uiterst vage en incoherente verklaringen af betreffende hetgeen waarvan jullie zoon A. zou zijn getuige geweest op school of nog de aanleiding van jullie beweerde vrees voor vervolging door bende 18 en jullie vluchtmotief. Jullie verklaarden dat jullie zoon A. op school tijdens de middagpauze nabij de toiletten enkele leerlingen van een hoger jaar iets zag doen met een doosje, pakje of pakketje. Jullie verklaarden dat A. voornoemde (mede)leerlingen (bendeleden) zag toen ze een pakje "transporteerden" of "aan elkaar doorgaven" of "verstopten" of "verhandelden". Op de Dienst Vreemdelingenzaken liet u noteren dat A. op school jongens zag een pakketje marihuana transporteren, terwijl uw partner sprak van een doosje (Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 30.01.2020). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaarde u dat uw zoon A. op school heeft gezien dat leerlingen (en tevens leden) van bende 18 een soort illegaal pakje of pakket aan het verhandelen waren en dat ze A. later vroegen drugs en wapens de school binnen te smokkelen, dat A. nooit heeft gezien wat er in het pakje zat, maar wel veronderstelde dat het om drugs ging (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster dd. 20.01.2021, p. 5, 10 en 16). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde uw partner dat A. op school ervan getuige was dat enkele oudere leerlingen van een andere klas (hogere klassen) een illegaal pakketje aan elkaar doorgaven (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 7-8). Gevraagd wat in voornoemd pakketje zat waarmee A. die jongens op school zag en wat ze aan het doen waren, verklaarde uw partner dat hij aanneemt dat ze een illegaal pakket aan het vervoeren en verstoppert waren; dat als het drugs of wapens waren, ze die dan ergens in de school aan het verstoppert waren; dat ze later aan A. vroegen om illegale dingen zoals drugs of wapens of drank in zijn rugzak de school binnen te smokkelen; dat in scholen veel drugs wordt verhandeld, vooral het goedkopere marihuana (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 7 en 10). In het voorgelegde PV dd. 14.10.2019 van de politie van San Salvador met uw aangifte is sprake van een "pakketje doorgeven" (drie maanden eerder op 15 juli 2019) en "daarna vroegen ze hem om gunsten, het binnensmokkelen van pakketjes marihuana of messen op school". Uit het voorgaande kan besloten worden dat jullie zoon A. zelf kennelijk niet zag wat er precies in het pakketje zat en wat er precies mee gedaan werd; dat jullie hieromtrent enkel kunnen speculeren.

Bovendien legden jullie uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen af betreffende de identiteit van de medeleerlingen van A. en tevens zagezegde bendeleden die hem op school bedreigden vanaf juli 2019 en nadien wilden rekruteren, evenals betreffende de jongeren die A. thuis zochten en u bedreigden in september 2019. Het is onaannemelijk dat jullie via A. de identiteit van jullie voornoemde vervolgers geheel niet kennen, terwijl A. van januari tot september 2019 met hen op dezelfde school zat en vanaf juli 2019 regelmatig door hen werd bedreigd en zelfs werd gevraagd om hun bende te vervoegen. Uw partner verklaarde hun identiteit en herkomst niet te kennen, dat het leerlingen van hogere klassen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Gevraagd of dezelfde personen A. op school bedreigden als thuis in uw aanwezigheid, antwoordden u alsook uw partner dat het niet dezelfde personen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9; Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 9). Gevraagd of A. die personen kende, antwoordde uw partner te denken van niet, dat het zijn eerste jaar op die school was, dat hij ze misschien wel kende van zien en dat het ging om bendeleden omdat ze bepaalde losse kleding droegen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Zelf verklaarde u dat jullie en A. voornoemde personen niet kenden, dat het scholieren waren uit hogere jaren en dus niet uit het eerste jaar waarin A. zat, dat A. hen heel goed wist te herkennen als bendeleden aan hun kledij en haarthooi, dat A. altijd erg kieskeurig was geweest qua vriendschappen en op school geen echte vrienden had maar netjes naar de les ging en met de klasgenoten in zijn klas bleef, dat hij nooit contact had met oudere scholieren, dat hij die oudere leerlingen die hem aanvielen dan ook alleen kende van zien (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 8-9). Gevraagd of iedereen op de school van A. bepaalde leerlingen dan kon herkennen als bendeleden aan de hand van hun kledij, wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat dit niet kon omdat leerlingen op school een uniform dragen maar dat uw zoon A. hen toch herkende als delinquenten aangezien ze zich tegenover hem geïdentificeerd hadden als leden van bende 18 die hem

zelfs vroegen om lid te worden van hun bende en voor hen wapens en drugs te smokkelen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 9). U bevestigde dan weer dat u tijdens uw aangifte bij de politie de daders en tevens bendeleden niet kon identificeren, wel dat er drugs en wapenhandel plaatsvond op die school (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 8-9). Gevraagd hoe het komt dat A. de identiteit van die medeleerlingen op zijn school en tevens bendeleden niet kent, hoewel hij vaak en maandenlang door hen werd benaderd, antwoordde u: "Simpelweg omdat ze hun namen nooit gezegd hebben. Ze beschermen hun identiteit enorm, omdat het delinquenten zijn. En mijn zoon ging op zijn beurt aan hen niet vragen wie ze zijn. Zo werkt het niet. Bendeleden of criminelen zijn vaak ook alleen bekend onder hun bijnaam, niet hun echte naam." (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 17-18). Geconfronteerd met het gegeven dat hun namen toch bekend moeten zijn in de gehele school van A. , antwoordde u: "Ik denk van wel. Maar mijn zoon liet zich met niemand in. Hij praatte enkel met één vriendje. En zoals ik al zei, tijdens de speelplaats bleef hij binnen. (...) Mijn Zoon vroeg nooit de namen van die jongens. Anders, indien hij zou hebben geprobeerd hun namen te achterhalen, zou dat voor extra problemen hebben gezorgd." (NPO CGVS verzoekster, p. 17-18). Deze laatste verklaringen overtuigen niet en kunnen niet verhullen dat het onaannemelijk blijft dat jullie zodanig in het ongewisse blijven over zagezegde bendeleden die jullie dreigen te vervolgen.

Daarenboven legden jullie incoherente verklaringen af over het incident met de twee jongeren en zagezegde bendeleden die A. thuis zochten en u bedreigden op 27 september 2019. Vooreerst valt op dat u op de DVZ dit incident situeerde twee weken in plaats van drie weken nadat u uw zonen op 2 september 2019 van school had gehaald (Vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 30.01.2020). Met betrekking tot de gebeurtenissen, verklaarde u: [Ik keek eerst in het spionnetje (kijkgaatje) van de voordeur. Dat is een gewoonte bij ons in El Salvador. Ik zag onbekenden en deed wel de deur open. Ze vroegen waar A. was en zeiden dat ze vrienden van hem waren; ze vroegen ons waarom hij niet meer naar school kwam. Ze zeiden dat ze wisten dat hij thuis was. Ik zei hen "een klein ogenblikje aub". Ik ging naar mijn zoon en zei hem dat er twee jongens waren die beweren twee vrienden te zijn van hem. A. keek door het oog van de deur en zei: "Nee, dat zijn mijn vrienden niet, het zijn bendeleden. Zeg vooral niets." Ik zei aan de jongens dat mijn zoon A. niet thuis was. Ze zeiden me letterlijk: "Als je je mond open doet over ons bij de politie, gaan we jullie hele familie vermoorden. We houden jullie goed in het oog." Ik deed de deur dicht en vertelde aan mijn zoon A. wat ze hadden gezegd.] (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 6). Uw partner verklaarde in dit verband dat hij toen niet thuis was maar dat twee jongeren bij jullie thuis kwamen op zoek naar A. ; dat ze aan u, die de deur open deed, vroegen waarom A. niet meer naar school kwam; dat u uw zoon A. ging halen, waarna hij door het deurgat keek en tegen u zei dat het geen vrienden van hem waren maar bendeleden uit zijn (voormalige) school; dat u tegen de jongeren vertelde dat A. niet thuis was; dat de jongeren tegen u zeiden dat ze wisten dat A. wel thuis was en dat hij zich geen zorgen moest maken maar dat ze even met hem wilden praten; dat u tegen hen zei dat A. echt niet thuis was, waarop de jongeren verklaarden: "ok, hij (A.) komt niet naar buiten, maar zeg hem dat hij best zijn mond houdt en niet naar de politie stapt"; anders zouden ze hem en de hele familie afmaken (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 7-8). Naast het onwaarschijnlijke gegeven dat jullie de identiteit van jullie beweerde vervolgers niet nader kunnen preciseren, valt op basis van voorgaande verklaringen niet te rijmen dat u enerzijds de huisdeur opende voor jullie vervolgers en anderzijds A. ging halen om door het kijkgat van de deur naar de hem zoekende jongeren te kijken en te besluiten dat het andere bendeleden en medeleerlingen uit zijn school waren (zonder hun identiteit te kennen), dat u vervolgens aan de jongeren verklaarde dat A. niet thuis was en de deur voor hen sloot.

Bovendien bleek het onhoudbaar voor jullie om vol te houden dat er een verband was tussen de jongeren die A. op school lastig vielen en de jongeren die hem nadien thuis zouden hebben gezocht, wat evenmin strookt met een doorleefd relaas. Gevraagd welke twee jongens u thuis kwamen bedreigen, verklaarde u dat het "zeker niet dezelfde personen waren die A. op school bedreigd hadden, dat A. hen nog nooit had gezien, maar omdat de bendeleden zeer goed georganiseerd zijn en met elkaar communiceren ging A. ervan uit dat het vrienden van die anderen moeten geweest zijn, ook omdat ze herkenbaar waren aan het type kledij." (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 9). Op de DVZ sprak uw partner telkens over "die jongens" (Vragenlijst van het CGVS, ingevuld door de DVZ dd. 30.01.2000), terwijl hij op het CGVS verklaarde dat het niet dezelfde personen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Gevraagd aan uw partner op het CGVS wat het verband is tussen de daders die A. op school lastig vielen in juli 2019 en de andere personen die u thuis bedreigden op 27 september 2019, verklaarde hij: "Die personen zeiden dat ze met A. op school zaten en dus denk ik dat ze naar ons thuis kwamen uit vrees dat A. hen zou aangeven bij politie (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 11-12). Voorgaande wisselende verklaringen zijn niet geloofwaardig.

Overigens komt het door jullie voorgelegde PV dd. 14.10.2019 van de politie van San Salvador met uw aangifte/klacht gesolliciteerd voor. Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie aanvankelijk geen aangifte bij de

politie durfden te doen uit angst voor de bende en wantrouwen tegenover de politie, dat jullie vervolgers (bendeleden) jullie - A. op school reeds vanaf 15 juli 2019 en u thuis op 27 september 2019 – er uitdrukkelijk op wezen dat ze jullie allemaal zouden doden indien jullie een dergelijke aangifte zouden doen, waarna jullie echter alsnog besloten aangifte bij de politie te doen (over feiten vanaf 15 juli 2019 of nog drie maanden eerder) en het onderzoek niet af te wachten maar twee weken later jullie land te ontvluchten. U verklaarde in dit verband: “Ik zei dat we een klacht moesten indien bij de politie, dat het belangrijk was dat het onderzocht werd, dat er wel degelijk drugs in de school wordt verhandeld. Het was ook van belang klacht neer te leggen omdat als we naar België kwamen en de waarheid vertellen dit gestaafd kon worden met officiële schriftelijke documenten. Ik wilde een bewijs bij aankomst in België dat we wel degelijk kwamen omwille van een groot probleem (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 7). U kon verder niet verklaren wat het nut is van een dergelijke aangifte zonder de identiteit van de daders te kennen of nog wat de politie met een dergelijke aangifte/klacht kan doen (NPO CGVS verzoekster, p. 18).

Uw partner verklaarde in dit verband dat er veel drugs wordt verhandeld in scholen en dat men hiervan geen aangifte doet bij de politie omwille van wantrouwen tegenover de overheid omdat de politie samenwerkt met bendes; dat u uiteindelijk wel aangifte deed bij de politie op 14 oktober 2019 zonder de identiteit van de daders te kunnen preciseren, enkel dat het om jongeren ging die er als bendeleden uitzagen en die jullie bedreigden (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 10-11). Gevraagd wat jullie hoopten met die (late en vage) aangifte te bereiken, antwoordde uw partner te hopen op een onderzoek door de politie maar niet te weten of er een politieonderzoek is geweest – hij denkt van niet - omdat jullie naar België zijn gekomen (NPO verzoeker, p. 10-11). Gevraagd waarom de aangifte pas op 14 oktober 2019 werd gedaan, antwoordde hij dat jullie bang waren maar uiteindelijk de moed hadden gevonden om het te doen (NPO verzoeker, p. 11). Jullie hadden verder geen plausibele verklaring voor het feit dat jullie alsnog aangifte deden bij de politie tegen bendeleden terwijl bendeleden A. op school en u thuis uitgerekend hadden gewaarschuwd om geen aangifte te doen, waardoor jullie aangifte neerkwam op het vragen om problemen in plaats van ze te vermijden. Uw partner stelde in dit verband enkel dat het probleem was dat jullie in die wijken woonden en A. uit school was gehaald omwille van het risico op represailles (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 14-15).

Verder legden jullie tegenstrijdige verklaringen af betreffende de wijk waar jullie beweerdelijk onderdoken. Uw partner verklaarde dat jullie na de bedreigingen door leden van bende 18 in jullie woonwijk Atlacatl onderdoken bij zijn zus in de wijk Mejicanos (waar hij vroeger zelf woonde) maar dat jullie daar niet konden blijven aangezien die wijk ook gecontroleerd werd door bende 18 (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 5-6). U liet daarentegen aanvankelijk noteren op de DVZ dat jullie bij uw schoonzus in Mejicanos niet konden blijven omdat die wijk onder controle was van een andere bende MS (Vragenlijst CGVS verzoekster, ingevuld op de DVZ dd. 30.01.2020), maar wijzigde later uw verklaringen door op het CGVS te benadrukken dat de wijk Mejicanos onder controle was van bende 18 en dat het voor jullie geen optie was om naar een andere zone te gaan onder controle van de andere bende MS (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster dd. 01.2021, p. 6-7, 20). Het voorgaande ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Verder uitte u uw vrees dat dezelfde leden van bende 18 die A. zoeken sinds jullie vertrek uw dochter viseren en diens biologische vader JM hebben vermoord in december 2020 (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 8, 11-12). De in dit verband door jullie voorgelegde documenten bevatten echter geen uitsluitel over het motief voor het overlijden van voornoemde Johnny Mata. Gevraagd wat het verband zou kunnen zijn tussen jullie eerdere problemen met bende 18 en het overlijden van de biologische vader van uw dochter, verklaarde u geen bewijs hiervan te hebben maar te denken dat het dezelfde delinquenten moeten zijn die op zoek waren naar A. en die na jullie vertrek op zoek zijn naar uw dochter omwille van de manier waarop J. is vermoord door onbekenden maar op een wijze zoals bendeleden doen (NPO verzoekster, p. 12). Het gaat hier om blote beweringen en speculatie die niet wegneemt dat jullie ingeroepen vervolgingsfeiten met bende 18 niet geloofwaardig zijn.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jullie ingeroepen vrees voor vervolging door bende 18. Dit relaas kan dan ook niet langer de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van een statuut van internationale bescherming.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020* (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episo_de_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020* (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020* (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie

waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door jullie voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen. Jullie identiteitskaarten, paspoorten en de studentenkaart van A. betreffen jullie identiteit en de school waar A. studeerde, hetgeen momenteel niet betwist wordt. Het voorgelegde PV dd. 14.10.2019 van de politie van San Salvador bevat jullie persoonlijke verklaringen en werd hierboven reeds besproken; het dient slechts ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas, dat niet aanwezig is. Éénieder kan een dergelijk document laten opstellen zonder dat de beweerde problemen werkelijk hebben plaatsgevonden. De documenten met betrekking tot (uw dochter en diens biologische vader) JEMA bevatten zoals gezegd geen uitsluitend over het motief voor zijn overlijden. De voorgelegde persartikels betreffen slechts algemene gebeurtenissen in regio en land van herkomst. Het artikel van MO, getiteld "België gooit deur dicht voor asielzoekers uit El Salvador" betreft evenmin jullie persoonlijk relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 1, sectie A, § 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

2.1.1. Een eerste onderdeel van het middel heeft betrekking op de vluchtelingenstatus. Verzoekers wijzen erop dat in de bestreden beslissingen niet betwist wordt dat zij renta moesten betalen en dat zij het doelwit waren van "vervolging omwille van financiële redenen" en "van afpersing". Evenmin wordt betwist dat verzoeker weigerde om bendeleden in zijn taxi te nemen. Zij betwisten dat hun vluchtmotieven louter op economische redenen gebaseerd zou zijn. Ze wijzen erop dat hun zoon benaderd werd door bendeleden en geweigerd heeft om hen te vervoegen. De weigering om met hen samen te werken dient vergeleken te worden met de uiting van een politieke mening.

Verzoekers vervolgen dat het de kinderen zijn die de belangrijkste mikpunten zijn van bendes die hoofdzakelijk uit jonge mensen samengesteld zijn. Op basis van verschillende artikelen die ze als bijlage toevoegen betogen verzoekers dat bendes in scholen rekruteren. Daarenboven maakt hun zoon deel uit van een sociale klasse die sterk door bendes geïsoleerd wordt.

Vervolgens gaan verzoekers in op de concrete motieven van de bestreden beslissingen. Zij betogen dat:

"1. De evenementen die zich in de school van A. voordeden.

Tegenpartij beschouwt dat het verhaal van verzoekers niet geloofwaardig is omdat ze niet kunnen zeggen wat A. juist bijgewoond heeft en wat juist hij voor de bende moest overmaken.

Verzoekers gaan uitleggen dat A. gezien heeft dat leden van de bende 18 illegale pakken uitwisselden. Deze hebben dan A. met de dood bedreigd (zijn bril zal bovendien gebroken worden).

Men gaat ook aan A. vragen drug door te geven (verhoor Mw. p. 5).

Hij zal van juli 2019 tot september 2019 bedreigd worden.

De houding van tegenpartij is niet heel duidelijk. Ze blijkt aan verzoekers te verwijten verschillende woorden te gebruiken (maar die in werkelijkheid synonieme zijn) om het pakje waarin illegale voorwerpen (het kan over drugs of wapens gaan) zich bevinden, te vervoeren.

Het is heel logisch dat verzoekers van drugs of wapens spreken, wanneer men uit hun aanvraag om bescherming weet, dat er verschillende uitwisselingen en vragen aan A. gericht werden;

Nochtans, wat het precieze evenement betreft, dat de oorzaak van de problemen van verzoekers is, zijn ze heel duidelijk over de manier waarop dit zich voordeed.

Mevrouw duidt aan, in haar verhoor, p. 9 en 10 :

[...]

(Ze gaat hetzelfde op p. 5 van haar verhoor aanduiden, en ook nog p. 16).

Ze heeft nooit verklaard dat hij op die dag wapens gezien heeft, maar alleen maar een verdacht pakje waarvan ze verondersteld heeft, gezien hoe de bendes in de scholen handelen, dat het over drugs ging.

Meneer, in zijn interview, gaat juist hetzelfde uitleggen (p. 7):

[...]

Men begrijpt dus het argument van tegenpartij niet heel goed, daar verzoekers dezelfde verklaringen bij de DVZ geven, en uitleggen waarom ze over drugs en wapens spreken (wat de verklaringen bij de DVZ duidelijk maakt, daar men daar vraagt tot de kern te komen).

Deze kritiek is dus onbegrijpelijk en kennelijk onvoldoende om proberen te bewijzen dat de evenementen nooit gebeurd zijn;

Daarentegen leggen verzoekers de evenementen, op samenhangende wijze uit en nemen alle nodige voorzorgsmaatregelen om hun woorden te nuanceren.

2. De identificatie van de leden van de bende

Tegenpartij verwijt aan verzoekers, niet voldoende precies te zijn wat de identiteit van de leden van de bende 18 betreft, die op school aanwezig waren.

Verzoekers hebben in hun verhoor aangeduid dat hoewel hun zoon niet juist de namen van de leden van de bende kende, hij wel wist dat zij aan de bende 18 behoorden daar ze hem rechtstreeks in deze hoedanigheid bedreigd hebben

De kinderen dragen een uniform op school, maar buiten de school, duiden zowel Mevrouw als Meneer aan, dat ze heel gemakkelijk door hun kleren te identificeren zijn (wijde kledingstukken, haar op een bepaalde manier gekamd, merk van schoenen). Men kan niet betwisten dat ze alle beiden deze verklaringen gemaakt hebben, wanneer men over de school begon te praten.

Nochtans, in tegenstelling met wat tegenpartij in haar beslissing opmerkt, is Mw. niet van versie veranderd, wat de uniforms betreft, ze heeft alleen maar haar antwoord verduidelijkt.

Het gaat niet over de uiting van een gebrek aan geloofwaardigheid. Men moet zo onderlijnen dat wanneer Mw. verduidelijkt dat op school, iedereen een uniform draagt, dit niet is omdat de agent haar dit zegt en zo een "onwaarschijnlijkheid" zou aanduiden, maar ze gaat op een precieze vraag, uit eigen initiatief, uitleggen dat op school iedereen een uniform draagt en dat men dus niet door het uniform de leden van de bende op school kan identificeren.

Dit bewijst dat ze tevoren het over de algemene context had, (wanneer ze van de kledij sprak) en niet over de schoolcontext.

[...]

Tegenpartij verwijt aan de zoon van verzoekster de juiste identiteit van de leden van de bende niet te kunnen geven, hoewel zij vermeldt dat de school de naam moet kennen;

Nochtans, zoals verschillende keren door Mw. in haar verhoor aangeduid wordt, wou haar zoon niet met deze personen gebonden te zijn en maakte zich zo discreet als mogelijk (onder ander, door niet meer op de speelplaats te gaan)(p. 5,8,9, 10).

Daarbij zaten ze in een hogere klas en A. kon hun naam niet door de lessen kennen.

Uit de hierboven vermelde artikels, voortvloeit dat de leden van de bendes, een grote schrik bij de andere leerlingen, die een favoriet mikpunt van het geweld zijn, veroorzaken.

Het feit dat A. geen inlichtingen over de juiste identiteit van deze leden ingewonnen heeft, toont absoluut niet een gebrek aan geloofwaardigheid, in het tegendeel (men weet dat de leden bang waren dat A. hen zouden verraden en hij ging dus niet beginnen inlichtingen te zoeken, uit vrees gedood te worden.). Dit is juist wat verzoekster op p. 18 van haar verhoor uitlegt) .

3. Het bezoek van de bende op de woonplaats van verzoekers.

Volgens tegenpartij is de asielaanvraag niet geloofwaardig omdat:

- Verzoekster geen precieze identiteit van de leden van de gang kan geven en heeft dezen binnengelaten.
- Verzoekster heeft aan A. gevraagd wie zij waren en hij heeft ze als leden van de bende geïdentificeerd.

- Tijdens zijn verhoor bij de DVZ, schijnt verzoeker aan te duiden dat de personen die thuis gekomen zijn, dezelfde zijn als die van de school, hoewel bij het CGVS hij, zoals verzoekster, verduidelijkt dat het de identieke personen waren *semble indiquer que les personnes qui se sont présentés à la maison sont les mêmes que celles de l'école alors qu'au CGRA, à l'instar de la requérante, il a précisé qu'il s'agissait de personnes identiques.*

Wat het eerste punt betreft, moet men opmerken dat verzoekster nooit verklaard heeft, dat ze leden van de bende in het huis het binnenkomen. Ze legt uit dat ze eerst door het kijkgaatje gekeken heeft en dat ze daarna de deur op een kier zette.

Ze heeft nooit verklaard niet te weten wie deze mensen waren, maar dat deze laatsten zich als vrienden van haar zoon voorgesteld hebben.

Verzoekers gaan alle twee verklaren dat het over leden van de bende 18 ging, die "dankzij" hun kledij geïdentificeerd kunnen worden; .

Het CGVS gaat zelfs in zijn beslissing het uittreksel van het verhoor van verzoekster opnemen (p. 5), waar ze heel duidelijk en zonder geen enkel misverstand, uitlegt wat er gebeurde.

Verzoeker gaat juist dezelfde feiten uitleggen (p. 7)

In deze context, begrijpt men niet wat het CGVS, op gebied van haar houding, aan verzoekster verwijt.

Wat het tweede punt betreft, indien tijdens haar verhoor bij het CGVS, de agent haar onmiddellijk ondervraagd had betreffend het feit dat zij de deur dichtdeed, en dat ze haar zoon is gaan halen, zou zij onmiddellijk hebben kunnen uitleggen dat: gezien de gevaarlijkheid van de stad, men de deur niet helemaal opendoet, maar men de deur op een kier zet. Haar zoon was niet ver en het duurde minder dan een minuut, om te zeggen dat het niet over vrienden ging, zoals zij dit beweerden.

De situatie in deze context is niet verbazend. Ze had bovendien aan deze twee personen gevraagd wat te wachten.

Bovendien, heeft verzoekster uitgelegd dat de moorden als laatste redmiddel gebruikt worden (wanneer de bedreigingen geen resultaten opleveren) en dit om te vermijden dat de politie een onderzoek zou voeren en bepaalde leden van de bende, die zich op school bevinden, zou aanhouden.

In dit geval, is A. sinds 2 september niet meer naar school geweest.

Het bezoek en de reactie van de verschillende familieleden is dus helemaal niet verdacht noch verwonderlijk.

In deze zin, blijkt niet uit de verschillende onderhouds van verzoekers, dat de Protection officer eens Mevrouw of Meneer ondervraagd heeft over de gegeven uitleg, daar deze hem onsamenhangend of verbazend scheen.

Wat het laatste punt betreft, gaat het heel duidelijk over een fout aan duidelijkheid in het hoofd van verzoeker. Inderdaad, tijdens zijn onderhoud bij de DVZ, spreekt hij van "deze kerels" , maar verwijst naar de leden van de bende 18 en niet naar specifieke personen.

In die zin, gaat hij onmiddellijk, tijdens zijn verhoor bij het CGVS preciseren, dat het over verschillende personen gaat, zonder dat er, door de Protection officer refereert gemaakt wordt aan het onderhoud bij de DVZ (p. 7)

4. De klacht bij de politie

Tegenpartij verwijt aan verzoekers een klacht ingediend te hebben zonder de juiste identiteit van de bendeleden te geven, en niet te weten wat er met deze klacht gebeurd is.

Hier ook, waren verzoekers heel duidelijk over de redenen van de klachtindiening en over de redenen waarvoor ze dit zo laattijdig gemaakt hebben.

Ze durfden geen klacht indienen want ze waren bang voor represailles. Om de geloofwaardigheid van hun vrees te bewijzen, hebben ze verschillende documenten neergelegd, die het gebrek aan effectieve bescherming van de autoriteiten aantoont, in geval van doodbedreigingen van bendes (en dit juist in hun streek) .

Eens dat ze hun land verlaten hebben, vrezen ze deze represailles niet meer.

Zij vermelden ook, dat zij ook een klacht ingediend hebben om aan de autoriteiten het bewijs te leveren, van het bestaan van deze feiten in hun land van herkomst.

Verzoekers zijn daardoor helemaal doorzichtig over de redenen en de herkomst van hun klacht geweest.

Zij hebben duidelijk niet veel hoop wat het resultaat betreft. Inderdaad, zoals zij het in hun verhoor uitleggen (het CGVS merkt het in zijn beslissing op), werken de politiediensten soms met de bendes mee.

5. Het overlijden van de vader van de dochter van mevrouw, Monsieur JM

Verzoekster heeft het bewijs neergelegd van het overlijden van Mr. JM, die door de leden van de bende 18 vermoord werd.

Dit overlijden wordt niet door het CGVS betwijfeld, maar deze laatste vermeldt dat verzoekster geen link bewezen heeft tussen het overlijden van Mr. JM en de evenementen die zij beleefd hebben

Deze houding is nogal verbazend. Inderdaad, verzoekster heeft in haar verhoor aangeduid dat er mensen bij de burens gekomen waren om inlichtingen te zoeken over de plaats waar ze zich bevonden. Het is in dit kader dat het adres van deze jonge dame gegeven werd. Deze is dan bij haar vader gaan leven. Hij werd kort daarna gedood (p. 7- 8- 11-12).

6. De documenten die door verzoekers neergelegd werden.

Verzoekers hebben ter staving van hun asielaanvraag verschillende documenten neergelegd onder ander :

- *De studentenkaart van A. in het Instituto Nacional General Francisco Menedez (INFRAMEN) te Atlacati*
- *Het pv in verband met de klacht die door verzoekster ingediend werd.*
- *Een foto van een student van de school van A.*
- *Persartikels over de veiligheidssituatie in Salvador*
- *Een artikel in verband met de aanhouding van verschillende jonge benedeleden in de school van A.*
- *Artikels in verband met de veiligheidssituatie in de stad van verzoekers (MEJICANOS) waar benedeleden aangehouden werden om een bus in brand gesticht te hebben, wat de dood van verschillende personen veroorzaakt heeft en een ander artikel dat vermeldt dat de politiemann, die aan de basis was van de aanhouding van de benedeleden die verantwoordelijk waren voor de brandstichting van de bus, door deze bende vermoord werd.*

Artikels die de machteloosheid van de politie tegenover deze bendes toont en het vertrek van de Salvadoranen wegens het geweld in hun land.

Een foto van de vader van de dochter van verzoekster, de overlijdensakte en een persartikel dat vermeldt dat hij door een bende gedood werd.

Ter herinnering, duidt artikel 48/6 van de wet van 15 december in paragraaf 4 en 5 aan:

[...]

In dit geval, heeft tegenpartij de inhoud van het artikel ontkent:

Ze heeft gehandeld alsof er geen documenten waren in haar niveau van vereisten.

Ze heeft geen rekening gehouden met de veiligheidssituatie in het land van herkomst en meer bepaald in verband met de categorie waartoe verzoeker behoort

Ze toont een gebrek aan onpartijdigheid door waardeoordelen uit te geven

Ter herinnering, De « Gids van de toepasbare procedures en criteria om het statuut van vluchteling te bepalen, ten opzichte van het Verdrag 1951 en van het Protocol van 1967 op het statuut van de vluchtelingen» voorziet dat een globale analyse van de feitelijke situatie uitgevoerd moet worden:

[...]"

Voorts wijzen verzoekers erop dat rekening dient gehouden te worden met het belang van het kind daar de evenementen rechtstreeks betrekking hebben op een kind, dat doodsbedreigingen gekregen heeft. Ze verwijzen in dit verband naar rechtspraak van het EHRM en naar het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.2. Een tweede onderdeel van het middel heeft betrekking op de subsidiaire beschermingsstatus. Op basis van landeninformatie gaan ze in op de veiligheidssituatie in El Salvador. Ze wijzen nogmaals op hun specifiek profiel en zetten uiteen dat bescherming door de overheid geenszins mogelijk is.

3. De aanvullende nota

3.1. De verwerende partij maakt op 11 oktober 2021 een aanvullende nota in elk dossier over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021.

4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partijen laten verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden achten. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

5. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeksters daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot

staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoekers stellen niet te kunnen terugkeren naar El Salvador omdat hun zoon bedreigd werd door medeleerlingen omdat hij op zijn school getuige was van hun illegale praktijken en omdat hij nadien weigerde met hun bende 18 samen te werken door illegale dingen via zijn rugzak de school binnen te smokkelen. Voor de samenvatting van verzoekers' vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

7.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering. Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en bijzonder ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus "El Salvador: Veiligheidssituatie" van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR guidelines). Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”; “*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*”; “*Depending on the particular circumstances of the case (...)*”, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad zal daarom verder nagaan of verzoekers' verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

7.3. Ter staving van hun verzoek om internationale bescherming brengen verzoekers de volgende documenten bij: hun identiteitskaarten, hun paspoorten alsook deze van de kinderen, een studentenkaart van A., een proces-verbaal opgesteld op 14 oktober 2019 van de politie van San Salvador betreffende de klacht, een foto van een studente van de school van zoon A., een overlijdensakte van de biologische vader van verzoeksters dochter, een foto van voornoemde overledene en van zijn doodskist, een internetartikel over het overlijden van J. E. M. A., een foto van een lijk op straat, foto's van verzoeksters dochter en wijlen haar vader, persartikels over algemene gebeurtenissen in hun land van herkomst (namelijk een artikel zonder datum over de aanhouding door de politie van een tiental studenten van de Instituto Nacional General Francisco Menendez INFRAMEN (waar zoon A. school liep) omdat ze onder meer stenen smokkelden in hun rugzak en gelinkt zijn met bendes; een artikel zonder datum over de aanhouding door de politie van een vader en zoon omwille van bezit/verbruik van marihuana nabij de INFRAMEN te Atlacatl, San Salvador; een artikel van 21 juni 2010 en bijkomende artikels zonder datum over de aanval in Mejicanos (wijk of gemeente van herkomst van verzoeker) van bendeleden op een minibus die in brand werd gestoken en waarbij 15 passagiers werden gedood; een artikel van 5 oktober 2018 over de moord door bendeleden op een politieagent die ervoor zorgde dat bendeleden werden opgepakt omdat ze in 2010 een minibus in Mejicanos in brand staken en daarbij 17 dodelijke slachtoffers maakten; een artikel van 22 juli 2019 en bijkomend artikels zonder datum over de infiltratie van bendeleden bij de politie en veiligheidsdienst, een artikel over een moord door een bende van een man in een tankstation te Sant Anna en over de ontvoering door een bende van buspassagiers te Santa Anna; een artikel over 235.000 personen in El Salvador die in 2017-2018 hun huis verlieten wegens geweld door criminele bendes en de politie; een artikel over personen in El Salvador die verdwenen en een Nederlandse vertaling met statistieken over moorden en verdwijningen in El Salvador en een artikel van MO, getiteld “België gooit deur dicht voor asielzoekers uit El Salvador”.

De identiteitskaarten en de paspoorten hebben betrekking op identiteitsgegevens die *in casu* niet betwist worden.

Op basis van de afgelegde verklaringen en de bijgebrachte documenten wordt in deze stand van zaken niet betwist dat verzoekers' zoon A. schoolliep in Instituto Nacional General Francisco Menendez te Atlacatl, San Salvador. Het artikel zonder datum over de aanhouding door de politie van een tiental studenten van de INFRAMEN omdat ze onder meer stenen smokkelden in hun rugzak en gelinkt zijn met bendes, het artikel zonder datum over de aanhouding door de politie van een vader en zoon omwille van bezit/verbruik van marihuana nabij de INFRAMEN te Atlacatl, San Salvador schetsen een

beeld van de school van A., maar zijn op zich onvoldoende om een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade vast te stellen.

De overige persartikels die bijgebracht worden hebben betrekking op algemene veiligheidssituatie in El Salvador en zijn aldus niet voldoende om een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade vast te stellen.

Het proces-verbaal opgesteld op 14 oktober 2019 door de politie van San Salvador betreffende de klacht die ingediend werd, is opgesteld op basis van de verklaringen van verzoekers. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoekers brengen geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan noch enige andere informatie over de verdere opvolging ervan. Aldus blijkt niet dat hun klacht inhoudelijk werd onderzocht en bevestigd door de instantie die ze noteerde. Voorts wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: *“Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie aanvankelijk geen aangifte bij de politie durfden te doen uit angst voor de bende en wantrouwen tegenover de politie, dat jullie vervolgers (bendeleden) jullie - A. op school reeds vanaf 15 juli 2019 en uw partner thuis op 27 september 2019 – er uitdrukkelijk op wezen dat ze jullie allemaal zouden doden indien jullie een dergelijke aangifte zouden doen, waarna jullie echter alsnog besloten aangifte bij de politie te doen (over feiten vanaf 15 juli 2019 of nog drie maanden eerder) en het onderzoek niet af te wachten maar twee weken later jullie land te ontvluchten. U verklaarde in dit verband dat er veel drugs wordt verhandeld in scholen en dat men hiervan geen aangifte doet bij de politie omwille van wantrouwen tegenover de overheid omdat de politie samenwerkt met bendes; dat uw partner uiteindelijk wel aangifte deed bij de politie op 14 oktober 2019 zonder de identiteit van de daders te kunnen preciseren, enkel dat het om jongeren ging die er als bendeleden uitzagen en die jullie bedreigden (NPO verzoeker, p. 10-11). Gevraagd wat jullie hoopten met die (late en vage) aangifte te bereiken, antwoordde u te hopen op een onderzoek door de politie maar niet te weten of er een politieonderzoek is geweest – u denkt van niet - omdat jullie naar België zijn gekomen (NPO verzoeker, p. 10-11). Gevraagd waarom de aangifte pas op 14 oktober 2019 werd gedaan, antwoordde u dat jullie bang waren maar uiteindelijk de moed hadden gevonden om het te doen (NPO verzoeker, p. 11). U had verder geen plausible verklaring voor het feit dat jullie alsnog aangifte deden bij de politie tegen bendeleden terwijl bendeleden A. op school en uw partner thuis uitgerekend hadden gewaarschuwd om geen aangifte te doen, waardoor jullie aangifte neerkwam op het vragen om problemen in plaats van ze te vermijden; u stelde enkel dat het probleem was dat jullie in die wijken woonden en A. uit school was gehaald omwille van het risico op represailles (NPO verzoeker, p. 14-15). Uw partner (verzoekster) verklaarde in dit verband: “Ik zei dat we een klacht moesten indienen bij de politie, dat het belangrijk was dat het onderzocht werd, dat er wel degelijk drugs in de school wordt verhandeld. Het was ook van belang klacht neer te leggen omdat als we naar België kwamen en de waarheid vertellen dit gestaafd kon worden met officiële schriftelijke documenten. Ik wilde een bewijs bij aankomst in België dat we wel degelijk kwamen omwille van een groot probleem (NPO verzoekster, p. 7). Uw partner kon verder evenmin verklaren wat het nut is van een dergelijke aangifte zonder de identiteit van de daders te kennen of nog wat de politie met een dergelijke aangifte/klacht kan doen (NPO CGVS verzoekster, p. 18).”* In hun verzoekschrift herhalen verzoekers dat ze vreesden voor represailles door de bendeleden en dat ze daarom pas een klacht hebben ingediend voor hun vertrek uit El Salvador. Voorts stellen ze dat het doel van deze klacht is het bewijs te leveren van het bestaan van deze feiten. Met een dergelijk betoog doen verzoekers geen afbreuk aan voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissingen die steunen op de stukken van het administratief dossier.

Op basis van de bijgebrachte documenten, namelijk een overlijdensakte, een foto van voornoemde overledene en van zijn doodskist, een internetartikel over het overlijden van J. E. M. A. en foto's van verzoeksters dochter en wijlen haar vader wordt in deze stand van zaken niet betwist dat de vader van verzoekster dochter, die heden nog in El Salvador verblijft, overleden is. Op basis van de bijgebrachte documenten kan geenszins afgeleid worden wat het motief van zijn overlijden is, zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissingen. Deze documenten laten op zich niet toe een verband te leggen tussen diens overlijden en het vluchtrelaas van verzoekers.

De krantenartikels en mediaberichten over de bendes in Colombia en de corruptie binnen de politie zijn evenmin van aard dat zij de door verzoekers aangehaalde persoonlijke vervolgingsfeiten kunnen staven. Ze hebben betrekking op de algemene situatie.

Met betrekking tot het artikel uit MO-magazine wijst de Raad erop dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient onderzocht te worden en aan de wettelijke criteria dient getoetst te worden.

Hoewel verzoekers zich aldus wel hebben ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde in deze stand van zaken op zich niet volstaan om hun vluchtmotieven en nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of hun verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

7.4. In de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, kan worden gelezen dat de bendes, in de wijken die onder hun controle staan, kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als poste), waarbij een vraag tot 'samenwerking' of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. De beschikbare informatie geeft aan dat rekrutering door bendes in El Salvador veelal is ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad of de veiligheid van henzelf en hun families. Veelal gaat het om een vrijwillige of semivrijwillige rekrutering. Zo zijn het bijvoorbeeld de ouders die zich geprivilegieerd voelen omdat de bende hun kind kiest om er deel van uit te maken, dan wel de kinderen zelf die dankzij de bende een soort bescherming ervaren die ze zonder de bende niet zouden hebben of voelen zij zich gemotiveerd door het krijgen van kleine voordelen (cadeautjes, maaltijden, enz.) en het winnen van respect en sociale status (zie UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19; UK Home Office "Country Policy and Information Note, El Salvador: Gangs", februari 2020, p. 23-27 en Refugee Law Initiative "An atomized crisis: reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador", p. 15, 17, 19-20 waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020).

Volgens de verklaringen van verzoekers werd hun oudste zoon A. sinds 15 juli 2019 door bendeleden benaderd om illegale goederen de school in te smokkelen. Op het ogenblik van de voorgehouden feiten was A. reeds zeventien jaar oud. Alhoewel verzoekers sinds mei 2015 in een appartement in de wijk Atlacatl van de hoofdstad San Salvador, die gedomineerd wordt door bende 18, woonden werden verzoekers of de kinderen nog niet eerder benaderd door bendeleden. De oudste zoon A. gaat naar "INFRAMEN" sinds januari 2019. Deze school is gelegen nabij hun woning, terwijl de zoon J. naar een andere school in de buurt ging.

Uit de landeninformatie blijkt dat bendes kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. De beschikbare informatie geeft aan dat rekrutering door bendes in El Salvador veelal is ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad of de veiligheid van henzelf en hun families. Bovendien sluiten jongeren zie veelal rond de leeftijd van vijftien jaar aan.

Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat verzoekers' zoon sinds de leeftijd van dertien jaar oud woonde in een wijk waarvan verzoekers stellen dat die onder controle van bende 18 stond. Voor 15 juli 2019 werd hij nooit eerder benaderd door bendeleden om zich bij hen aan te sluiten. Op een leeftijd waarop hij aldus in het vizier kon springen van bendeleden hebben ze hem niet benaderd. Immers uit de landeninformatie blijkt dat bendes jonge kinderen vanaf de leeftijd van 10 tot 12 jaar oud beginnen te benaderen om ze te doen aansluiten bij de bende. Rond de leeftijd van 15 jaar sluiten de meeste bendeleden zich aan (UK Home Office "Country Policy and Information Note, El Salvador: Gangs", februari 2020, p. 23-27 waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020). Beide ouders van A. werken. Verzoeker was sinds 2015 tot aan zijn vertrek uit El Salvador bediende supervisor in een tankstation en verzoekster werkte voor een immobiliënkantoor. Er zijn in het administratief dossier

geen elementen voor handen waaruit blijkt dat verzoekers' gezin, gelet op de context in El Salvador, zich in een precare socio-economische situatie bevond noch dat verzoekers en hun kinderen enige affiniteit zouden hebben met de bendes.

Voorts dient erop gewezen te worden dat verzoekers vage en ongeloofwaardige verklaringen afgelegd hebben omtrent de identiteit van bendeleden die hun zoon A. bedreigd hebben, terwijl verzoekers verklaren dat hun zoon van 15 juli 2019 tot 2 september 2019 meermaals door hen werd bedreigd en gevraagd werd om hun bende te vervoegen. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: *“Bovendien legden jullie uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen af betreffende de identiteit van de medeleerlingen van A. en tevens zogezegde bendeleden die hem op school bedreigden vanaf juli 2019 en nadien wilden rekruteren, evenals betreffende de jongeren die A. thuis zochten en uw partner bedreigden in september 2019. Het is onaannemelijk dat jullie via A. de identiteit van jullie voornoemde vervolgers geheel niet kennen, terwijl A. van januari tot september 2019 met hen op dezelfde school zat en vanaf juli 2019 regelmatig door hen werd bedreigd en zelfs werd gevraagd om hun bende te vervoegen. U verklaarde hun identiteit en herkomst niet te kennen, dat het leerlingen van hogere klassen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Gevraagd of dezelfde personen A. op school bedreigden als thuis in aanwezigheid van uw partner, antwoordden u alsook uw partner dat het niet dezelfde personen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9; Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 9). Gevraagd of A. die personen kende, antwoordde u te denken van niet, dat het zijn eerste jaar op die school was, dat hij ze misschien wel kende van zien en dat het ging om bendeleden omdat ze bepaalde losse kleding droegen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Uw partner verklaarde dat jullie en A. voornoemde personen niet kende, dat het scholieren waren uit hogere jaren en dus niet uit het eerste jaar waarin A. zat, dat A. hen heel goed wist te herkennen als bendeleden aan hun kledij en haartooi, dat A. altijd erg kieskeurig was geweest qua vriendschappen en op school geen echte vrienden had maar netjes naar de les ging en bleef met de klasgenoten in zijn klas, dat hij nooit contact had met oudere scholieren, dat hij die oudere leerlingen die hem aanvielen dan ook alleen kende van zien (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 8-9). Gevraagd of iedereen op de school van A. bepaalde leerlingen dan kon herkennen als bendeleden aan de hand van hun kledij, wijzigde uw partner haar verklaringen en stelde ze dat dit niet kon omdat leerlingen op school een uniform dragen maar dat haar zoon A. hen toch herkende als delinquenten aangezien ze zich tegenover hem geïdentificeerd hadden als leden van bende 18 die hem zelfs vroegen om lid te worden van hun bende en voor hen wapens en drugs te smokkelen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoekster, p. 9). Uw partner bevestigde dan weer dat zij tijdens haar aangifte bij de politie de daders en tevens bendeleden niet kon identificeren, wel dat er drugs en wapenhandel plaatsvond op die school (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Gevraagd hoe het komt dat A. de identiteit van die medeleerlingen op zijn school en tevens bendeleden niet kent, hoewel hij vaak en maandenlang door hen werd benaderd, antwoordde uw partner: “Simpelweg omdat ze hun namen nooit gezegd hebben. Ze beschermen hun identiteit enorm, omdat het delinquenten zijn. En mijn zoon ging op zijn beurt aan hen niet vragen wie ze zijn. Zo werkt het niet. Bendeleden of criminelen zijn vaak ook alleen bekend onder hun bijnaam, niet hun echte naam.” (NPO verzoekster, p. 17-18). Geconfronteerd met het gegeven dat hun namen toch bekend moeten zijn in de gehele school van A., antwoordde uw partner: “Ik denk van wel. Maar mijn zoon liet zich met niemand in. Hij praatte enkel met één vriendje. En zoals ik al zei, tijdens de speelplaats bleef hij binnen. (...) Mijn Zoon vroeg nooit de namen van die jongens. Anders, indien hij zou hebben geprobeerd hun namen te achterhalen, zou dat voor extra problemen hebben gezorgd.”(NPO verzoekster, p. 17-18). Deze laatste verklaringen overtuigen niet en kunnen niet verhullen dat het onaannemelijk blijft dat jullie zodanig in het ongewisse blijven over zogezegde bendeleden die jullie dreigen te vervolgen.”* In het verzoekschrift betogen verzoekers dat de verklaringen van verzoekster over de kledij van de bendeleden en haar verklaringen dat op school de leerlingen een uniform dragen geen tegenstrijdigheid betreffen, maar eerder een precisering is op de vraag van de protection officer. De Raad wijst erop dat de tegenstrijdigheid zich bevindt in het gegeven dat verzoekster oorspronkelijk verklaarde dat haar zoon de bendeleden heeft erkend op basis van hun kledij (NPO verzoekster, p.8), om dan te stellen dat de bendeleden zich hebben geïdentificeerd als bendeleden van bende 18 (NPO verzoekster, p.9). Gelet op het gegeven dat verzoekers betogen dat hun zeventienjarige zoon van 15 juli 2019 tot 2 september 2019 op school door bendeleden benaderd en bedreigd werd, is het geenszins aannemelijk dat verzoekers niet meer informatie kunnen meedelen over de identiteit van deze personen. Verzoekers trachten dit te verschonen door te stellen dat A. tijdens de speeltijd in de klas bleef, en maar contact had met één medeleerling en geen contact had met leerlingen uit hogere klassen. Het was weliswaar zijn eerste jaar op de nieuwe school, doch dient erop gewezen te worden dat hij reeds zelf zeventien jaar oud was. Bovendien blijkt dat hij ook een goed contact had met de leerkrachten op school. In die omstandigheden kon redelijkerwijze verwacht worden,

dat indien de feiten zich daadwerkelijk voorgedaan zouden hebben, verzoekers meer informatie over de daders hadden kunnen geven, zoals een beschrijving van hun uiterlijk of een bijnaam. Verzoekers beperken zich tot zeer algemene en vage verklaring over de daders. Ook uit de klacht die ze hebben neergelegd, blijkt slechts een zeer algemene en vage beschrijving van de daders.

Voorts hebben verzoekers incoherente verklaringen afgelegd over het incident op 27 september 2019. Hieromtrent wordt in de bestreden op goede gronden gemotiveerd dat: *“Vooreerst valt op dat uw partner op de DVZ dit incident situeerde twee weken in plaats van drie weken nadat ze haar zonen op 2 september 2019 van school had gehaald (Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 30.01.2020). Met betrekking tot de gebeurtenissen, verklaarde u dat u toen niet thuis was, maar stelde dat twee jongeren bij jullie thuis kwamen op zoek naar A. ; dat ze aan uw partner, die de deur open deed, vroegen waarom A. niet meer naar school kwam; dat uw partner haar zoon A. ging halen, waarna hij door het deurgat keek en tegen zijn moeder zei dat het geen vrienden van hem waren maar bendeleden uit zijn (voormalige) school; dat uw partner tegen de jongeren vertelde dat A. niet thuis was; dat de jongeren haar zeiden dat ze wisten dat A. wel thuis was en dat hij zich geen zorgen moest maken maar dat ze even met hem wilden praten; dat uw partner aan hen zei dat A. echt niet thuis was, waarop de jongeren verklaarden: “ok, hij (A.) komt niet naar buiten, maar zeg hem dat hij best zijn mond houdt en niet naar de politie stapt”; anders zouden ze hem en de hele familie afmaken (NPO verzoeker, p. 7-8). Uw partner verklaarde in dit verband dan weer het volgende: [Ik keek eerst in het spionnetje (kijkgaatje) van de voordeur. Dat is een gewoonte bij ons in El Salvador. Ik zag onbekenden en deed wel de deur open. Ze vroegen waar A. was en zeiden dat ze vrienden van hem waren; ze vroegen ons waarom hij niet meer naar school kwam. Ze zeiden dat ze wisten dat hij thuis was. Ik zei hen “ een klein ogenblikje aub”. Ik ging naar mijn zoon en zei hem dat er twee jongens waren die beweren twee vrienden te zijn van hem. A. keek door het oog van de deur en zei: “Nee, dat zijn mijn vrienden niet, het zijn bendeleden. Zeg vooral niets.” Ik zei aan de jongens dat mijn zoon A. niet thuis was. Ze zeiden me letterlijk: “Als je je mond open doet over ons bij de politie, gaan we jullie hele familie vermoorden. We houden jullie goed in het oog.” Ik deed de deur dicht en vertelde aan mijn zoon A. wat ze hadden gezegd.] (NPO verzoekster, p. 6). Naast het onwaarschijnlijke gegeven dat jullie de identiteit van jullie beweerde vervolgers niet nader kunnen preciseren, valt op basis van voorgaande verklaringen niet te rijmen dat enerzijds uw partner de huisdeur opende voor jullie vervolgers en hen kennelijk binnenliet en anderzijds dat uw partner A. ging halen om door het kijkgat van de voordeur naar de hem zoekende jongeren te kijken en te besluiten dat het andere bendeleden en medeleerlingen uit zijn school waren zonder hun identiteit te kennen.”*

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Ondanks het feit dat de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoekers worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit hun vluchtrelaas vermelden. Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst blijkt immers dat aan verzoekers de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moeten beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikken, evenals de risico's die zij lopen indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (administratief dossier verzoekster, map 7, verklaring voorafgaand aan vragenlijst). Daar verzoekster dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een teruggleiding naar haar land kon impliceren. De vaststelling dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken het voorgelaten bezoek van de bendeleden op een ander moment situeert dan tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, terwijl zij voorhoudt dit incident persoonlijk te hebben meegemaakt, ondermijnt de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

Op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet opgemaakt worden dat verzoeker of verzoekster verklaard heeft dat ze op 27 september 2019 de bendeleden bij haar thuis heeft binnengelaten. Er kan enkel opgemaakt worden dat ze de deur open gedaan heeft. Dit element is op zich onvoldoende om tot de nietigheid van de bestreden beslissingen te leiden of tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire bescherming. Gedurende het persoonlijk onderhoud verklaart verzoekster dat je bendeleden aan hun kledij en schoenen kan herkennen en dat haar zoon A. de 2 jongens die op 27 september 2019 hadden aangebeld, als bendelid herkend heeft door hun kledij (NPO verzoekster, p. 9). In die omstandigheden is het weinig plausibel dat verzoekster

ook zelf niet opgemerkt heeft dat het om benedeleden gaat en ze niet onmiddellijk heeft weggestuurd, maar haar zoon is gaan halen zodat dat hij door het kijkgaatje kon kijken om wie het ging. Haar verklaring dat deze twee personen zich voorgesteld hadden als vrienden van haar zoon A. is hiervoor geen afdoende verklaring gelet op het gegeven dat verzoekster voorhoudt dat haar zoon omwille van de kledij onmiddellijk aangaf dat het om benedeleden ging, verzoekster zelf voorheen verklaard heeft dat haar zoon A. weinig vrienden had, en hij bovendien kieskeurig was met de personen met wie hij omging. Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: *“Bovendien bleek het onhoudbaar voor jullie om vol te houden dat er een verband was tussen de jongeren die A. op school lastig vielen en de jongeren die hem nadien thuis zouden hebben gezocht, wat evenmin strookt met een doorleefd relaas. Gevraagd aan uw partner welke twee jongens haar thuis kwamen bedreigen, verklaarde ze dat het zeker niet dezelfde personen waren die A. op school bedreigd hadden, dat A. hen nog nooit had gezien, maar omdat de benedeleden zeer goed georganiseerd zijn en met elkaar communiceren ging A. ervan uit dat het vrienden van die anderen moeten geweest zijn, ook omdat ze herkenbaar waren aan het type kledij.”* (NPO verzoekster, p. 9). *Op de DVZ sprak u telkens over “die jongens” (Vragenlijst van het CGVS, ingevuld door de DVZ dd. 30.01.2000), terwijl u op het CGVS verklaarde dat het niet dezelfde personen waren (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS verzoeker, p. 8-9). Gevraagd wat het verband is tussen de daders die A. op school lastig vielen in juli 2019 en de andere personen die uw partner thuis bedreigden op 27 september 2019, verklaarde u: “Die personen zeiden dat ze met A. op school zaten en dus denk ik dat ze naar ons thuis kwamen uit vrees dat A. hen zou aangeven bij politie (NPO verzoeker, p. 11-12). Voorgaande wisselende verklaringen zijn niet geloofwaardig.”* Waar verzoekers in het verzoekschrift betogen dat verzoeker geenszins verklaard heeft dat het om dezelfde personen ging bij de Dienst Vreemdelingenzaken en enkel verwees naar de bende 18 an sich en zich eerder ongelukkig heeft uitgedrukt door de uitdrukking *“deze kerels”* te gebruiken, kunnen verzoekers geenszins gevolgd worden en doet hun betogen geen afbreuk aan voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissingen.

De geloofwaardigheid van het voorgehouden relaas wordt verder ondermijnd doordat verzoekers tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de gebeurtenissen die gevolgd zijn op de voorgehouden bedreiging van 27 september 2019. Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekers de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven volledig ongemoeid laten: *“Verder legden jullie tegenstrijdige verklaringen af betreffende de wijk waar jullie beweerdelijk onderdoken. U verklaarde dat jullie na de bedreigingen door leden van bende 18 in jullie woonwijk Atlacatl onderdoken bij uw zus in de wijk Mejicanos (waar u vroeger zelf woonde) maar dat jullie daar niet konden blijven aangezien die wijk ook gecontroleerd werd door bende 18 (NPO CGVS verzoeker dd. 18.11.2020, p. 5-6). Uw partner liet daarentegen aanvankelijk noteren op de DVZ dat jullie bij haar schoonzus in Mejicanos niet konden blijven omdat die wijk onder controle was van een andere bende MS (Vragenlijst CGVS verzoekster, ingevuld op de DVZ dd. 30.01.2020), maar wijzigde haar verklaringen later door op het CGVS herhaaldelijk te benadrukken dat de wijk Mejicanos onder controle was van bende 18 en dat het voor jullie geen optie was om naar een andere zone te gaan onder controle van de andere bende MS (NPO CGVS verzoekster dd. 01.2021, p. 6-7, 20). Het voorgaande ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie relaas.”* De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekers volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het gegeven dat verzoekers hun voorgehouden problemen met de bende 18 niet aannemelijk maken, wordt in de bestreden beslissingen terecht gemotiveerd dat: *“Gevraagd wat het verband zou kunnen zijn tussen jullie eerdere problemen met bende 18 en het overlijden van de biologische vader van uw dochter, verklaarde uw partner geen bewijs hiervan te hebben maar te denken dat het dezelfde delinquenten moeten zijn die op zoek waren naar A. en die na jullie vertrek op zoek zijn naar haar dochter omwille van de manier waarop Johnny is vermoord door onbekenden maar op een wijze zoals benedeleden doen (NPO verzoekster, p. 12). Het gaat hier echter om blote beweringen en speculatie die niet wegneemt dat jullie ingeroepen vervolgingsfeiten met bende 18 niet geloofwaardig zijn.”* Verzoekers beperken zich echter tot een herhaling van wat zij eerder tijdens het gehoor voor het CGVS reeds verklaard hebben. Het louter herhalen van de eerder afgelegde verklaringen is echter niet van die aard om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278).

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in El Salvador, acht de Raad de voorgaande bevindingen, waaruit blijkt dat hun verklaringen vaag zijn, er inconsistenties en onaannemelijkheden blijken, voldoende determinerend om te besluiten dat aan verzoekers' vluchtrelaas,

namelijk de poging tot rekrutering van hun zoon A., de bedreigingen aan hun adres ten gevolge van zijn weigering om de bende te vervoegen, geen geloof kan worden gehecht.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

Nu aan zijn voorgehouden problemen met bende¹⁸ geen geloof kan worden gehecht, maken verzoekers niet aannemelijk dat zij en/of hun zoon vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, laat staan dat zij om deze reden een concreet risico lopen. Een verder onderzoek in dit kader dringt zich dan ook niet langer op. Verzoekers slagen er niet in de concrete problemen die zij zouden hebben aannemelijk te maken, zodat een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie niet volstaat.

7.5. Verzoekers brengen geen andere specifieke omstandigheden of individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken.

7.6. Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire” van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden geviseerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer. Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “certain returnees from abroad” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “depending on the particular circumstances of their case” (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn verzoekers' beweerde problemen met de bendeleden van bende 18 niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden geviseerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoekers een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met bende 18 niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van hun specifieke, individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

7.7. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen, is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Ook hebben verzoekers de mogelijkheid gekregen om opmerkingen te formuleren bij de notities van het persoonlijk onderhoud. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een

substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS